

KONINKRIJK.

LES 26

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] PSALM 101, 103, 104 en 107
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Psalm 101, 103, 104 en 107). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [GODS MAJESTEIT] (2) 1 KRONIEKEN 29:11
----------	--

Repeteer twee aan twee.

(2) God is majestueus. 1 Kronieken 29:11. Van U, HEERE, is de grootheid, de macht, de luister, de kracht en de majesteit. Want alles wat in de hemel en op de aarde is, is van U. Van U, HEERE, is het Koninkrijk, en U hebt Zich verheven tot een Hoofd boven alles.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] ROMEINEN 7:1-13
----------	--

Introductie.

Bevrijding van slavernij aan de wet is noodzakelijk voor de rechtvaardiging en de heiliging.

In Romeinen 3 en 4 toont Paulus aan dat mensen noodzakelijk bevrijd moeten worden van de slavernij aan de wet *ten einde door God rechtvaardig verklaard te worden.*

In Romeinen 6 en Romeinen 7:1-6 toont Paulus aan dat mensen noodzakelijk bevrijd moeten worden van de slavernij aan de wet *ten einde voor God een heilig leven te leiden.*

In Romeinen 7:7-25 toont Paulus de voordelen en het effect van de morele wet aan.

Bevrijding van de slavernij aan de wet is noodzakelijk, niet omdat er iets verkeerd is met de wet, maar omdat mensen de wet veranderd hebben in een middel (instrument) voor de rechtvaardiging en de heiliging voor God. Bevrijding van de wet is noodzakelijk, omdat de wet geen mens kan rechtvaardigen of heiligen! De wet kan een mens alleen kennis over de zonde geven, zijn verdorven natuur doen ervaren en hem overtuigen hoe verdorven (zondig) hij is.

De positie van een christen met betrekking tot de zonde, tot de wet en tot de genade.

In Romeinen 6 beschrijft Paulus *de positie van de christen met betrekking tot de zonde*. Hij zegt dat een christen vrij is van de slavernij aan en de macht van de zonde. Maar hij zegt ook dat het feit dat een gelovige in Jezus Christus uit Gods genade en door zijn geloof gerechtvaardigd is hem niet de vrijheid geeft om door te gaan met zondigen of in de zonde te blijven leven! De staat (positie) van de rechtvaardiging uit genade en door geloof moet en zal leiden tot de staat (positie) van heiliging (heiligmaking of heilig leven)!

In Romeinen 7 beschrijft Paulus *de positie van de christen met betrekking tot de wet*. Hij zegt dat een christen vrij is van de gebondenheid aan de wet (als een middel tot de rechtvaardiging en de heiliging). Hij illustreert en bevestigt de waarheid dat een christen niet langer “onder de wet”, maar “onder de genade” staat (Romeinen 6:14). Hij beschrijft de gevolgen van deze verandering van een relatie tot de wet tot een relatie tot Jezus Christus. Voorheen droeg de mens “onder de wet” vruchten voor de dood, maar nu draagt de christen “onder de genade” vruchten voor God.

De wet in de brief aan de Romeinen.

In de brief aan de Romeinen verwijst het woord “de wet” in absolute zin naar de rechtvaardige en heilige eis van God dat alle mensen op de aarde 100% volmaakt rechtvaardig en heilig moeten zijn ten einde verlost (gered, behouden) te worden en dat alle zonden van alle mensen 100% volledig gestraft moet worden. De wet is Gods volmaakte rechtseis en Gods absolute voorwaarde voor verlossing (zie Romeinen 10:5)!

In een algemene zin verwijst “de wet” naar de rechtvaardige en heilige eis of vereisten van God (dat wil zeggen, de rechtseis van God) die in de morele wetten, de ceremoniële (rituele) wetten en de burgerlijke wetten van Israël

geschreven staan, maar vooral zoals deze wetten door de religieuze leiders van Israël uitgelegd werden en in hun religieuze tradities (tot minstens 613 menselijke wetten) uitgebreid werden.

- *De morele wetten* (de Tien Geboden) leerden de mensen gedurende de oudtestamentische periode dat God van hen eiste hoe zij rechtvaardige en heilige levens tegenover God en andere mensen moesten leven.
- *De ceremoniële wetten* (met betrekking tot heilige plaatsen, heilige ambten, heilige tijden en heilige handelingen) leerden de mensen gedurende de oudtestamentische periode hoe zij tot God konden naderen, Hem konden aanbidden en Hem konden dienen.
- *De burgerlijke wetten* (met betrekking tot koningen en rechters, de strafwetten en de compensatie wetten) leerden de mensen gedurende de oudtestamentische periode hoe zij moesten functioneren als Gods theocratische volk tussen de andere heidense volken.

In Rome waren Joden die nog steeds *wettelijk* “onder de wet” leefden. En er was een minderheid van christen bekeerlingen vanuit het Jodendom (en een aantal proselieten) die nog *emotioneel* “onder de wet” leefden. Zij waren opgegroeid met de wet van Mozes (de morele, ceremoniële en burgerlijke wetten).

Deze situatie bracht spanning tussen de christenen vanuit de Joden die met de wet waren opgegroeid en de christenen vanuit de heidenen die zonder de wet waren opgegroeid. Er was ook spanning tussen de Joodse christenen onderling, omdat zij beseften dat zij niet in staat waren de wet te houden, zelfs al probeerden zij het (zie Romeinen 8:7-8)! Omdat zij religieus en emotioneel “onder de wet” leefden, bleven zij “slaven of krijgsgevangenen van de wet van Mozes” zelfs nadat zij christenen geworden waren.

STAP 1. LEES.

GODS WOORD

Lees. We gaan Romeinen 7:1-13 met elkaar bestuderen.

Laat ieder groepslid omstebeurt één vers uit die Bijbelgedeelte voorlezen.

STAP 2. ONTDEK.

WAARNEMINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ?

Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART?

Schrijf op. Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben.

Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.

7:1-6

Ontdekking 1. Paulus toont aan dat de wet onvoldoende voor de rechtvaardiging en de heiliging is.

Paulus leert de positie van de christen ten opzichte van de wet. Dit gedeelte is een illustratie en bevestiging van de positie in Romeinen 6:14, “U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.” Paulus toont de gevolgen van de verandering van onze relatie tot God toen we nog “onder de wet” waren en “nu we onder de genade zijn”.

(1) In Romeinen 7:1 redeneert Paulus

dat de wet alleen van kracht is (gezag heeft) zolang een mens nog leeft.

Joden, Joodse christenen en proselieten te Rome die “onder de wet” wilden leven en leefden, waren verplicht de wet volmaakt voor 100% te gehoorzamen (Galaten 3:10; Jakobus 2:10). Zolang zij “onder de wet” leefden, heerste de wet genadeloos over hen. Het gezag en de heerschappij van de wet was echter bedoeld tijdelijk te zijn, voor zolang mensen “onder de wet” leefden (Galaten 3:23 - 4:7).

(2) In Romeinen 7:2-4a redeneert Paulus

dat wanneer een mens gestorven is, de wet geen gezag meer heeft.

De relatie van een mens met de wet is als een huwelijksrelatie. Zolang beide huwelijkspartners leven, zijn zij gebonden aan de huwelijkswet. Maar wanneer één huwelijkspartner sterft, dan is de ander helemaal vrij van de huwelijkswet en mag hij of zij ook weer trouwen.

Op dezelfde wijze, wanneer een mens zijn relatie tot de wet beëindigt, is hij of zij vrij om een nieuwe relatie, namelijk tot Jezus Christus, te beginnen. Uit respect voor de Joden zegt Paulus niet dat “de wet gestorven is”, maar dat “de mens voor het gezag en de heerschappij die de wet vroeger had gestorven is. Paulus past deze waarheid toe op de relatie van een christen tot de wet.

Door *de letterlijke dood* van Jezus Christus en *de geestelijke dood* van christenen met Jezus Christus (Romeinen 6:3-4a), zijn christenen “gestorven met betrekking tot de zonde” (Romeinen 6:2). Dat wil zeggen, zijn christenen vrij gezet van “de schuld, straf en macht van de zonde”. Zij hebben afstand gedaan van hun trouw aan hun zondige natuur en hebben “nee” gezegd tegen de verleidingen en bekeringen van de zondige wereld (Kolossenzen 3:3).

Door de letterlijke dood van Jezus Christus en de geestelijke dood van christenen met Jezus Christus, zijn christenen ook “gestorven met betrekking tot de wet” (Romeinen 7:4a). Dat wil zeggen, zij zijn vrij gezet van “het gezag en de heerschappij van de wet als Gods rechtseis en van de wet zoals uitgedrukt in de wet van Mozes” ten einde niet meer te behoren en beheerst te worden door de wet, maar te behoren en beheerst te worden door Jezus Christus. Zij hebben afstand gedaan van hun pogingen om door het houden van de (morele, ceremoniële en burgerlijke) wetten gerechtvaardigd te worden, omdat Jezus Christus voor al hun zonden gestraft werd en de hele wet *in hun plaats* vervuld heeft.

Wanneer christenen een nieuwe relatie met Jezus Christus beginnen, beëindigen zij hun vorige relatie tot hun zondige natuur, tot de wet van God (Zijn rechtseis) en tot de wet van Mozes (als een middel om gerechtvaardigd te worden).

(3) In Romeinen 7:4b-5 leert Paulus

dat mensen onder de wet vrucht dragen voor de dood,

maar dat mensen onder de genade (dat wil zeggen, christenen) vrucht dragen voor God.

Mensen die beheerst worden door hun zondige natuur en de zondige verlangens die de wet in hen opwekt, dragen vrucht voor de dood. Maar mensen die voor de wet (de rechtseis van God) gestorven zijn en met Christus opgewekt zijn, dragen vrucht voor God (zie Galaten 5:22-23).

Christus leeft Zijn nieuwe (opstanding)leven in christenen (Galaten 2:20). Terwijl mensen vroeger het leven “onder de wet” *niet konden* leven, *willen, kunnen en zullen* christenen nu het nieuwe (opstanding)leven *met Christus en voor Christus leven* (Kolossenzen 3:3: 1:16). Christenen zijn niet langer onder het voogdijschap (gezag en heerschappij) van de wet (de rechtseis van God zoals uitgedrukt in de wet van Mozes), maar behoren nu aan Jezus Christus en zijn onder het gezag en koningschap van Jezus Christus (Galaten 3:23 - 4:7).

(4) In Romeinen 7:6 leert Paulus

dat christenen in nieuwheid van de Geest en niet meer in oudheid van de letter dienen.

Zolang mensen (vooral Joden) “in het vlees” leven, dat wil zeggen, vóór hun wedergeboorte, worden zij door de wet (als Gods rechtseis uitgedrukt in de wet van Mozes) gebonden en leven zij “onder de wet”. Zij dienen dan “in oudheid van letter (de geschreven wet)” en proberen gerechtvaardigd en geheiligd te worden door de wet (van Mozes) te houden.

Maar mensen die bevrijd zijn van de wet (als Gods rechtseis) “dienen in nieuwheid van Geest.” Zij zijn “onder genade” (Romeinen 6:14). Zij bezitten “de staat van gerechtigheid en de staat van heiligheid” uit Gods genade en door hun geloof in Jezus Christus. Zij hebben niet langer de geschreven wet als “een voogd” over hen, maar hebben de Heilige Geest in hen (de Geest van Christus Die met gezag als Koning over hen heerst)(zie Jeremia 31:33; Ezechiël 36:27).

7:7-13

Ontdekking 2. Paulus toont uit zijn eigen ervaring waartoe de wet in staat is. De morele wet produceert kennis, ervaring en overtuiging van zonde.

De morele wet (bijvoorbeeld de Tien Geboden) is alleen in staat om boze begeerten (zondige verlangens) in de zondige natuur op te wekken (Romans 7:5) en maakt een mens bewust van hoe verdorven zijn zondige natuur wel is. De morele wet kan hem niet voor God rechtvaardigen en ook niet maken dat hij voor God heilig gaat leven. Integendeel verschaft de morele wet hem alleen kennis, ervaring en overtuiging van zijn zonden (dat wil zeggen, van zijn gebrek aan gerechtigheid en van zijn gebrek aan heiligheid)!

Vergeet niet dat het woord “zonde” betekent:

- “het doel van God in je leven *missen*” (zie Spreuken 19:2)
- “aan Gods volmaakte standaard voor het leven (de gerechtigheid van Jezus Christus) *tekortschieten*” (Romeinen 3:23)
- “Gods rechtvaardige vereisten (100% rechtvaardig en 100% heilig te zijn) *overtreden*” (Romeinen 4:15)
- “tegen God en Gods manier van leven *rebelleren*” (Jesaja 1:2-4)
- “Gods waarheid en Woord *verdraaien*” (2 Korintiërs 2:17; 4:2)
- en uiteindelijk “*niet* in Jezus Christus (Die de Enige is Die ons gerechtigheid, heiliging en verlossing kan zijn) (1 Korintiërs 1:30) *geloven*” (Johannes 16:9; zie Hebreeë 4:2).

(1) In Romeinen 7:7-8 redeneert Paulus

dat de wet kennis van zonde produceert.

Mensen moeten bevrijd worden van steunen op de wet voor hun rechtvaardiging en heiliging, omdat de wet niet gerechtigheid en heiligheid kan produceren! De wet proberen houden leidt alleen tot de ervaring dat je zonden doet en de wet niet kan houden. Dus de wet kan alleen kennis van zonde en een diepe overtuiging dat je zondig bent produceren.

De morele wet is niet zondig – zij mist niet Gods doel of bedoeling! De morele wet heeft beslist een doel en nut – zij leert mensen wat (in Gods ogen) “zonde” is. “Zonde” is alles wat Gods doel (bedoeling) mist, alles wat Gods grenzen

(morele wetten) overtreedt, en alles wat Gods waarheid (Woord) verdraait. Zonde is zelfgenoegzaam leven in onafhankelijkheid van de God van de Bijbel! Zonde is om niet in Jezus Christus te geloven.

Paulus zou de begeerte nooit als een zonde hebben ervaren (beschouwd) zonder het tiende gebod: “U zult niet begeren (slechte verlangens koesteren)” (Romeinen 7:7). Zonder de morele wet (de Tien Geboden) is de zonde “dood”, dat wil zeggen, zonder de morele wet blijft de zonde in de zondige natuur van de mens inactief. Kennis van de morele wet wekt de zondige natuur in de mens tot leven en wekt alle vormen van zondige verlangens in hem op (Romeinen 7:8).

(2) In Romeinen 7:9-11 redeneert Paulus dat de wet de dood produceert.

“Zonder de wet” denkt de mens dat hij leeft.

Zolang mensen niet rekening houden met Gods wet (geschreven in de Bijbel of geschreven in hun harten), beseffen zij niet wat “zonde” in Gods ogen is.

- Zij denken dat zij “leven” en zij leven wel *fysiek, psychisch, intellectueel en sociaal*, maar niet geestelijk!
- Zij leven *alleen in relatie tot de geschapen wereld*, maar los van een persoonlijke relatie met de Schepper (de God van de Bijbel).
- Zij leven *alleen in overeenstemming wat mensen denken*, maar niet in overeenstemming met wat God heeft geopenbaard.
- Zij leven *zoals zij zelf beslissen*, maar niet zoals God wil.
- Zij leven *onverstoord* in de waan dat zij “goed, rechtvaardig en zelfgenoegzaam” zijn.
- Zij leven *onafhankelijk* van de God van de Bijbel en denken niemand nodig te hebben.
- Zij leven *onbewust* dat zij een verdorven natuur hebben.
- Zij leven *onbevreesd* voor Gods straf voor de zonde (zie Romeinen 3:19-20)!
- Zij *weten niet* hoe God wil dat zij moeten en kunnen leven (zie Romeinen 13:8-10).
- Zij *weten niet* hoe zij zonde in al zijn vormen op de aarde kunnen/moeten beteugelen (zie 1 Timoteüs 1:9-10) (Romeinen 7:9a).

“Met de wet” sterft de mens.

Maar nadat de morele wet door God in de heilsgeschiedenis geopenbaard werd en aan het verbond werd toegevoegd (Galaten 3:17,19) en mensen rekening begonnen te houden met Gods wet, werd hun zondige natuur een verschrikkelijke tiran in hun lichaam en een beangstigende werkelijkheid in hun geweten. Hoe meer mensen proberen de wet te houden, des te meer ervaren zij hun complete morele en geestelijke verdorvenheid (Romeinen 7:14-15). Wanneer mensen met de wet van God rekening gaan houden, “sterven” zij, dat wil zeggen, komt hun gewaande toestand van “goedheid, gerechtigheid en zelfgenoegzaamheid” tot een einde! Dan sterft hun valse gevoel van veiligheid en komen zij in een toestand van ellende en angst voor de eeuwige verdoemenis (Romeinen 7:9b).

De wet vóór de zondeval.

Voor de zondeval gaf God Zijn wet aan Adam (Genesis 2:15-17): de mens moest zorg dragen voor Gods schepping en leven binnen de door God gegeven grenzen van zijn vrije wil. Als Adam zich aan Gods wet (Gods rechtvaardige en heilige rechtseis) gehouden had, zou hij (in Gods ogen) rechtvaardig gebleven zijn. Maar omdat hij zich niet aan Gods wet hield, stierf hij. Zowel Leviticus 18:5 als Romeinen 10:5 verwijzen naar “leven” als “het eeuwige leven behouden” alleen als een mens Gods wet houdt, dat wil zeggen, als een mens volkomen rechtvaardig en heilig blijft! De bedoeling van Gods wet aan Adam was dat hij zijn staat van gerechtigheid en het eeuwige leven zou behouden (en niet verliezen) (Romeinen 7:10a). Maar het houden van eeuwig leven was maar eenmaal in Gods heilsgeschiedenis mogelijk, namelijk vóór de zondeval!

De wet ná de zondeval.

Na de zondeval kan de wet van God niet meer de gerechtigheid (in Gods ogen) en het eeuwige leven in stand houden (bewaren, voortzetten en zeker niet geven), omdat de mens in de staat van ongerechtigheid en de dood (geestelijke, fysieke en eeuwige dood) gevallen is! Ná de zondeval kan de wet van God geen mens meer rechtvaardig maken of het eeuwige leven geven!

Ná de zondeval heeft God uit Zijn genade eerst Zijn mensen uit hun slavernij en ellende verlost (gered, behouden) en daarna pas Zijn wet (de Tien Geboden) gegeven om Zijn mensen te leren hoe zij als Zijn verlost volk op de aarde zouden kunnen leven (Exodus 20:1-2). Ná de zondeval maakte God Zijn (morele) wet dus tot de regel en standaard voor hoe God wilde dat Zijn mensen als Zijn verlost volk zouden moeten leven.

Niettemin waren er altijd mensen (bijvoorbeeld de Farizeeën) die bleven geloven dat zij in Gods ogen gerechtvaardigd en geheiligd zouden worden door de wet (zo goed mogelijk) te houden. De zondige natuur in de mens misleidt de mens zodat hij denkt dat de wet hem nog steeds kan rechtvaardigen en heiligen.

Hoe zou Gods wet, die te alle tijden 100% gehoorzaamheid van mensen eist, een mens kunnen rechtvaardigen die al éénmaal aan Gods wet ongehoorzaam is geweest (Jakobus 2:10; Galaten 3:10)?

Ná de zondeval van de mens werd het duidelijk dat niet alleen de rechtvaardiging door de werken van de wet volkomen onmogelijk geworden is, maar ook een heilig (gehoorzaam) leven volgens de (morele) wet van God volkomen

onmogelijk geworden is! De wet van God werd in tegendeel het instrument om mensen te brengen tot kennis van wat “zonde in Gods ogen” is en tot een diepe overtuiging van de verdorvenheid van hun zondige natuur en van hun toestand van “geestelijk dood” zijn (Romeinen 7:10b-11). De wet werd Gods middel om mensen er op te wijzen dat zij geestelijke dood zijn, dat zij lichamelijk zullen sterven en tot de eeuwige dood (de hel) veroordeeld zijn (Johannes 3:18,36) – kortom: dat zij volkomen verloren zijn en een Verlosser buiten henzelf (en al hun godsdienstige inspanningen) nodig hebben!

(3) In Romeinen 7:12-13 concludeert Paulus dat de wet “goed” is, maar niet een instrument is dat “goed” kan voortbrengen!

Hoewel de wet (de morele wet van God) op zichzelf “heilig, rechtvaardig en goed” is (Romeinen 7:12), kan de wet niet heiligheid, gerechtigheid en goedheid in mensen voortbrengen (zie Romeinen 7:8). In plaats van een instrument te zijn dat leven voortbrengt, is de wet een instrument geworden dat de zondige natuur in de mens opwekt om de dood voort te brengen! De wet veroorzaakt dat mensen zich realiseren dat zij geestelijk en moreel “dood” zijn. De wet maakt dat hun geloof in hun eigen gerechtigheid en hun valse gevoel van veiligheid (securiteit) “sterft” (Romeinen 7:13a)!

De wet maakt “de zonde uitermate zondig” (Romeinen 7:13b). De wet maakt dat mensen heel pijnlijk gaan beseffen welke grote zondaars zij eigenlijk wel zijn en hoe ongeestelijk en immoreel hun menselijke natuur is. De wet is “een spiegel” geworden waarin mensen hun totale geestelijke en morele verdorvenheid kunnen zien en gaan beseffen (zie Romeinen 3:20). De morele wet brengt de uitermate zondigheid van hun menselijke natuur naar boven. De geestelijke en morele zuiverheid van Gods geboden doet de geestelijke en morele verdorvenheid van de zondige natuur van de mens nog duidelijker uitstaan (zie Romeinen 5:20)! Gods bedoeling met de wet is om mensen te tonen hoe onrechtvaardig en onheilige zij in werkelijkheid zijn! Omdat de wet alleen maar een instrument is dat de zonde openbaart en de zondige natuur in de mens activeert, kan de wet nooit een instrument (middel) zijn om de mens in de ogen van God te rechtvaardigen!

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELK VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Romeinen 7:1-13 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt hun vraag oplezen.

Besprek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

De volgende zijn voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

7:7

Vraag 1. Wat is de zonde van de begeerte (het koesteren van boze verlangens)?

Aantekeningen.

“Begeren” (Grieks: epithumia) betekent positief “intens verlangen naar het goede” (1 Tessalonicenzen 2:17), maar betekent meestal negatief “verlangen naar iets dat verboden is”. Verboden verlangens in de Bijbel zijn:

- *seksuele verlangens* naar mensen buiten het Bijbelse huwelijk (lust, hartstochtelijke begeerte) (1 Tessalonicenzen 4:5)
- *dwaze en schadelijke begeerten* (1 Timoteüs 6:9)
- *misleidende begeerten* (Efeziërs 4:22)
- *wereldse begeerten* (Titus 2:12)
- *onreine begeerten* van onzedelijke en criminele handelingen (2 Petrus 2:7-10).

Er is geen verschil tussen “zonde” en “begeerte”. De wet van God brengt al dergelijke boze begeerten in het menselijke hart aan het licht (zie Markus 7:20-23). Zonder de morele wet (de Tien Geboden) zouden mensen niet weten dat dergelijke begeerten “zondig” zijn en zouden zij niet bewust zijn van de verborgen bron van zonde in hun menselijke natuur. Wanneer mensen bewust worden van dergelijke boze begeerten in hun hart, gaan zij beseffen dat hun menselijke natuur verdorven is, dat wil zeggen, dat de mens van nature Gods doel mist en Gods wil weerstaat. Zo raken steeds meer zij overtuigd dat hun menselijke natuur verdorven is.

Begeren is een overtreding van het tiende gebod, “U zult niet begeren!” (Exodus 20:17). Er zijn verschillende voorbeelden van begeren in de Bijbel:

- Eva begeerde *de vrucht van de verboden boom* (Genesis 3:6).
- De broers van Jozef begeerden *zijn positie in het gezin* (Genesis 37:4).
- Achan begeerde *de geplunderde kostbaarheden* van Jericho (Jozua 7:21).
- Achab begeerde de wijngaard van Naboth, dat wil zeggen, *de bezittingen van een ander* (1 Koningen 21:1).
- Amnon begeerde *een vrouw die niet van hem was* (2 Samuël 13:1).
- Absalom begeerde *de troon* van David (2 Samuël 15:1f).
- Ananias en Saffira begeerden *invloed of status in de christelijke gemeente* (Handelingen 5:1f).

- Simon begeerde wat in zijn ogen *magische macht* was om de Heilige Geest (door handoplegging) aan anderen te geven (Handelingen 8:17-20).
- Demas begeerde *de tegenwoordige wereld* (2 Timothy 4:10).
- Mensen begeren dingen die zij in winkels niet kunnen kopen of die van anderen zijn (1 Johannes 2:16).
- Diotrefes begeerde *de hoogste positie* in de christelijke gemeente (3 Johannes).

7:8

Vraag 2. Wat is het verschil tussen de stellingen:

- **“waar geen wet is, is ook geen overtreding (zonde)” (Romeinen 4:15),**

- **“zonde wordt niet toegerekend als er geen wet is” (Romeinen 5:13)**

- **“zonder de wet is de zonde dood” (Romeinen 7:8)?**

Aantekeningen: In de brief aan de Romeinen gebruikt de apostel Paulus het woord “wet” in verschillende betekenissen. De fundamentele betekenis van de wet is dat “de wet” Gods rechtvaardige en heilige eis (vereiste, rechtseis) is dat alle mensen van het begin tot het einde van hun leven volledig en volmaakt rechtvaardig en heilig moeten zijn, en dat alle zonden (overtredingen) van mensen volledig gestraft moeten worden. De wet is Gods regel, verplichting, voorwaarde voor volledige verlossing, ongeacht of deze wet alleen bestond als geschreven op de harten van mensen of geschreven in de Bijbel. De wet is Gods geestelijke en morele standaard waaraan alle rationele schepselen moeten conformeren. De wet is Gods absolute standaard voor zowel de rechtvaardiging als de heiliging.

De wet veroordeelt elk gebrek aan conformiteit aan volmaakte gehoorzaamheid en volledig heilig leven. Galaten 3:10 zegt, “Vervloekt is ieder die niet blijft bij alles wat geschreven staat in het boek van de wet, om dat te doen.” En Jakobus 2:10 zegt, “Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.”

Door drie negatieve stellingen te poneren, benadrukt Paulus het positieve. Paulus zegt dat de wet altijd al mensen toonde dat zij zonde hebben en dat God hen voor hun zonden veroordeelt. Maar deze drie stellingen spreken over verschillende aspecten van de wet en worden nu afzonderlijk uitgelegd.

(1) Romeinen 4:15. De relatie van de wet tot de veroordeling (verdoemenis) van elk individu.

Negatief: “Waar geen wet is, is ook geen overtreding (zonde).”

Positief: “Waar de wet is, is ook overtreding (zonde).”

“De wet” is hier Gods rechtvaardige rechtseis (vereiste): namelijk, dat alle mensen volmaakt rechtvaardig en heilig moeten zijn en dat alle zonden gestraft moeten worden.

Er is nooit en nergens het geval dat er geen wet is en dus geen overtreding is!

Dus, altijd en overal waar de wet bestaat, bestaat er overtreding.

Paulus spreekt over “de wet als Gods absolute vereiste voor de rechtvaardiging.” De wet staat op het hart van elk mens geschreven (Romeinen 2:15) en staat ook zwart op wit in de Bijbel geschreven (Romeinen 2:17-24). Omdat geen mens in de menselijke geschiedenis zonder de wet is, wordt de overtredingen (zonden) van elk mens in acht genomen (Romeinen 2:6) en zal elk mens geoordeeld worden volgens de wet die hij bezit (Romeinen 2:12). Waar de wet ook bestaat, brengt de wet Gods toorn te weeg (Romeinen 4:15a). De wet vereist absolute gehoorzaamheid. Omdat geen mens (behalve Jezus Christus) de wet volkomen gehouden heeft en ook niet kan houden, wordt elk mens veroordeeld (verdoemd) als een zondaar. Als er een mens zou bestaan die de wet volkomen en volmaakt kon houden, zou hij door God gerechtvaardigd worden en het eeuwige leven beërven. Maar dat was alleen mogelijk vóór de zondeval (Genesis 2:15-17; zie Leviticus 18:5; Romeinen 10:5).

Maar omdat alle mensen de wet bezitten en geen mens de wet (volmaakt) heeft gehouden, is “elke mond gestopt en is de hele wereld doemwaardig voor God” (Romeinen 3:19). De wet als Gods absolute voorwaarde voor de rechtvaardiging en Zijn absolute standaard voor de veroordeling brengt dus alleen Gods toorn over alle mensen!

De nadruk in Romeinen 4:15 ligt op de individuele verantwoordelijkheid.

(2) Romeinen 5:13. De relatie van de wet tot de verdoemenis van het hele menselijke geslacht.

Negatief: “Als er geen wet is, wordt de zonde niet toegerekend.”

Positief: “Als de wet er is, wordt de zonde toegerekend.”

“De wet” is hier de geschreven wet van Mozes (de morele wet, ceremoniële wet en burgerlijke wet) alleen in de periode tussen Adam en Mozes.

Alle mensen die vóór Mozes leefden hadden geen geschreven wet van Mozes. Daarom werden zij ook niet veroordeeld voor de overtreding van de geschreven wetten van Mozes.

Niettemin stierven al deze mensen tussen Adam en Mozes toch. Omdat de dood het loon van de zonde is (Romeinen 6:23), bewijst dit dat alle mensen tussen Adam en Mozes deel hadden aan een of ander zonde. Omdat zij de wet van Mozes niet bezaten, werden zij ook niet voor hun persoonlijke overtredingen van de wet van Mozes met de dood gestraft.

Voor wie z'n overtreding van de wet werden zij dan wel veroordeeld en (met de dood) gestraft? De enige mogelijke conclusie is dat zij veroordeeld en (met de dood gestraft) werden voor de overtreding van de ene wet die God aan Adam

gegeven heeft vóór de zondeval van de mens (Genesis 2:15-17)! God beschouwt Adam als de vertegenwoordiger en hoofd van het hele menselijke geslacht. Toen Adam zondigde en met de dood gestraft werd, werd het hele menselijke geslacht in solidariteit met hun vertegenwoordiger (Adam) veroordeeld (verdoemd) en (met de dood) gestraft (Romeinen 5:12,17a,18a,19a; 1 Korintiërs 15:22)!

Hoewel alle mensen tussen Adam en Mozes zeker persoonlijk gezondigd hadden, werden zij niet voor hun persoonlijke overtredingen van de geschreven wet van Mozes gestraft, omdat zij de geschreven wet van Mozes nog niet hadden. Zij werden dus veroordeeld en gestraft voor de ene wet die Adam overtrad (Genesis 2:15-17)!
De nadruk in Romeinen 5:13 ligt op Adams vertegenwoordigende verantwoordelijkheid!

(3) Romeinen 7:8. The relatie van de wet tot de activering van de zonde en de ervaring van verdorvenheid.

Negatief: “Zonder de wet is de zonde dood.”

Positief: “Met de wet, komt de zonde tot leven.”

“De wet” is hier de morele wet (de Tien Geboden).

Een ander manier om hetzelfde te zeggen is: “De kracht van de zonde is de wet” (1 Korintiërs 15:56).

Paulus spreekt hier niet over “de wet als Gods absolute voorwaarde voor de rechtvaardiging”, maar over “de wet als Gods absolute voorwaarde voor de heiliging”. Hij spreekt over Gods morele wet (de Tien Geboden) die aan mensen openbaart wat recht en verkeerd in Gods ogen is en Gods volk toont hoe zij moeten leven als Gods verlore (gerechtvaardigde) volk. Paulus zegt dat zonder de morele wet (de Tien Geboden) de zonde in de zondige natuur van de mens inactief (dat wil zeggen, “dood”) blijft. Zo lang een mens geen acht geeft op de morele wet, blijft de zonde in de zondige natuur van de mens sluimerend inactief.

Maar als de mens acht geeft op de morele wet, dan wordt de zonde die in de zondige natuur van de mens sluimert, geactiveerd (hij komt tot leven)! Hoe meer een mens probeert om de morele wet te houden, des te meer:

- prikkelt de morele wet de zondige begeerten in zijn zondige natuur om vrucht voor de dood te dragen (Romeinen 7:5)
- brengt de morele wet allerlei zondige begeerten in het lichaam teweeg (Romeinen 7:8)
- maakt de mens tot een gevangene van “de wet van de zonde” in hun lichaam (Romeinen 7:23)
- doet hij de mens beseffen hoe verdorven zijn menselijke natuur in werkelijkheid is (Romeinen 7:23-24).
- “sterft” de mens (Romeinen 7:9b), dat wil zeggen, komt er een einde aan zijn gewaande toestand van goedheid, eigengerechtigheid en zelfgenoegzaamheid. Dan sterven zijn valse gevoelens van veiligheid (securiteit) en dan komt hij in een toestand van ellende en wordt hij bedreigd met de eeuwige verdoemenis.

In plaats van een instrument voor “het leven” te zijn, is de morele wet (de Tien Geboden) een instrument voor “de dood” geworden. De morele wet doodt alle eigengerechtigheid, valse zekerheid en gewaande goedheid in de mens (Romeinen 7:9). De morele wet maakt dat mensen gaan beseffen dat zij door hun ongerechtigheden en zonden geestelijk dood zijn (Efeziërs 2:1).

De nadruk in Romeinen 7:8 ligt op de persoonlijke ervaring van hun zondige en verdorven menselijke natuur.

7:7-13

Vraag 3. Welke fase van zijn persoonlijke ervaring wordt in dit Bijbelgedeelte afgeschilderd? Gaat het hier om de ervaring van een niet-wedergeboren mens of een wedergeboren mens?

Aantekeningen. Het is het meest waarschijnlijk dat dit Bijbelgedeelte de persoonlijke ervaring van Paulus vóór, tijdens en kort na zijn bekering beschrijft.

Toen Paulus nog een niet-wedergeboren Farizeeër was (Handelingen 26:5), was hij zelfvoldaan en beschouwde zichzelf als een heel religieus en volkomen “rechtvaardig” mens door uiterlijk gezien zich aan de geschreven wet van Mozes te houden (Filippenzen 3:6). Voor een lange periode in zijn leven hield hij zich intellectueel bezig met de geschreven wet in de Bijbel en probeerde hij zich als Farizeeër te houden aan de 613 toegevoegde traditionele wetten en verklaringen van de wet van Mozes. Maar de morele wet van God (de Tien Geboden) die 100% gerechtigheid en 100% heiligheid eist, functioneerde helemaal niet in zijn leven. Hij “leefde zonder de (morele) wet” (Romeinen 7:9) in de religieuze eigengerechtigheid en geestelijke hoogmoed van een Farizeeër.

Paulus zegt, “Zonder de wet is de zonde dood (inactief)” in zijn menselijke natuur (Romeinen 7:8). Paulus zegt niet wanneer precies hij de morele wet van God serieus begon te nemen, wanneer in zijn leven hij realiseerde wat “zonde en begeerte” waren (Romeinen 7:7) en wanneer de morele wet de inwonende zonde in zijn menselijke natuur tot leven activeerde en allerlei zondige begeerten teweegbracht (Romeinen 7:8). Het was allicht begonnen vóór zijn bekering toen hij nog niet wedergeboren was.

De ervaring dat “de zonde weer levend werd en hij stierf” (Romeinen 7:9) moet het meest waarschijnlijk geassocieerd worden met zijn dramatische bekering op de weg naar Damascus, of zijn ontmoeting met Ananias in Damascus, of met de gebeurtenissen tijdens de drie jaren in Arabië (Handelingen hoofdstukken 9, 22, 26; Galaten 1:13-18). Het was toen dat deze voormalige vervolger en verwoester van de Christelijke Gemeente tijd had om na te denken over wie hij

eigenlijk vóór zijn bekering was, na te denken over de getuigenissen van vervolgte christenen die hij geholpen had te vermoorden en te luisteren naar de onderwijzing van de christenen in zijn vroege christelijke leven. Toen had hij de gelegenheid na te denken over de woorden van Jezus Christus aan hem op de weg naar Damascus: "Ik ben Jezus de Nazarener Die u vervolgt" (Handelingen 22:8) en te mediteren over de gedeelten in de Wet en de Profeten die de weg van verlossing samenvatten (Genesis 15:6; Psalm 32:1-11; Jesaja 52:13 – 53:12; Habakuk 2:4).

Toen ontwaakte hij uit zijn geestelijke ongevoeligheid en werd hij zich pijnlijk bewust van zijn verdorven menselijke natuur en "stierf" hij, dat wil zeggen, kwam er een einde aan zijn geestelijke hoogmoed en gewaande eigengerechtigheid (Romeinen 7:9b). Toen ging hij beseffen dat de morele wet van God die bedoeld was om Gods volk te leren hoe zij als Gods verlore kinderen moeten "leven", "de dood" bracht aan religieuze mensen als hij die probeerden gerechtvaardigd te worden door het houden van de wet. Door te proberen om de wet te houden, ging hij beseffen dat hij de wet niet kon houden en ook de wet niet hield, maar dat zijn menselijke natuur (ook nu als christen) volkomen verdorven is en dat hij vóór zijn bekering geestelijk "dood" was (zie Romeinen 3:10-20; Efeziërs 2:1-4).

De morele wet had hem niet misleidt, omdat de morele wet "heilig, goed en rechtvaardig" is (Romeinen 7:12). Het was zijn eigen zondige natuur die hem had bedrogen om te geloven dat hij door het houden van de wet (onder andere zoals uitgelegd door de 613 traditionele wetten van de Farizeeën) gerechtvaardigd kon worden. Zijn zondige natuur misbruikte de kennis van Gods morele wet om allerlei verboden dingen te doen. De kennis van de morele wet deed hem realiseren hoe volkomen verdorven hij was, hoe ver hij Gods doel voor zijn leven miste en hoe erg hij een Verlosser nodig had! De kennis van de morele wet doodde zijn eigengerechtigheid, zelfvoldaanheid en gewaande zekerheid dat hij "een rechtvaardige Farizeër" was (Romeinen 7:10-11,13).

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Deel en schrijf op. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Romeinen 7:1-13.

Overweeg. WELK MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing met anderen te delen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Romeinen 7:1-13.

- 7:1-4. Niemand kan tegelijk aan de wet en aan Jezus Christus gebonden zijn! Niemand kan proberen door de werken van de wet gerechtvaardigd te worden en tegelijk uit Gods genade door het geloof in Jezus Christus gerechtvaardigd te worden! Je moet eerst voor de wet "sterven" voordat je voor Jezus Christus kan "leven"! Je moet eerst ophouden te proberen gerechtvaardigd te worden door de werken van de wet voordat je ooit door geloof in Jezus Christus gerechtvaardigd kan worden.
- 7:6. Alleen wanneer je "gestorven" bent voor de wet, ben je vrij om "te leven" en te dienen op de nieuwe manier van de Heilige Geest.
- 7:7. Denk na over elk van de morele geboden (de Tien Geboden) in Exodus 20:1-17 en Matteüs 5:21-48 en begin te beseffen dat je persoonlijk elk van deze geboden wel eens hebt overtreden. Ga over 'de zonde' (het missen van Gods doel) denken zoals God dat doet.
- 7:8. Besef dat je zondige natuur een machtige tiran is. Je zondige natuur zal je kennis van de morele wet misbruiken om allerlei zondige begeerten in je tot leven te wekken (te activeren).
- 7:9-11. Breng onder woorden hoe de morele wet (de Tien Geboden) je eigengerechtigheid en valse gevoel van zekerheid en veiligheid vóór je bekering ter dood (i.e. tot een einde) gebracht heeft.
- 7:12. Formuleer waarom je gelooft dat de morele wet van God (de Tien Geboden) heilig, rechtvaardig en goed is.

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Romeinen 7:1-13.

Ik wil meer realistisch worden over mijn zondige natuur. Ik ben helemaal niet zo goed als ik denk. Ik besef dat ik verboden begeerten koester als verboden seksuele verlangens, dwaze verlangens, wereldse verlangens en moreel verdorven verlangens. Even als Eva verlang ik soms naar dingen die God verboden heeft. Ik erken dat verboden zondige begeerten ook in *mijn* zondige menselijke natuur woont. Ik besef dat mijn menselijke natuur verdorven is en ik heb een sterk verlangen om steeds meer en meer bevrijd te worden van het gezag, de macht en de heerschappij van mijn zondige menselijke natuur.

Ik wil meer gebruik maken van Gods morele wet (de Tien Geboden) in mijn prediking en onderwijs. Tijdens elke eredienst wil ik minstens één van de Tien Geboden lezen en in het kort duidelijk uitleggen. Alleen wanneer christenen meer acht geven op de morele wet, zullen zij gaan beseffen hoe verdorven hun menselijke natuur wel is en verlangen bevrijd te worden van de overheersing van hun zondige natuur.

STAP 5. BID.**REACTIE**

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Romeinen 7:1-13.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5**GEBED** (8 minuten)

**[VOORBEDE]
BID VOOR ANDEREN**

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6**VOORBEREIDING** (2 minuten)

**[OPDRACHTEN]
VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST**

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. **Toewijding.** Wijd je toe om steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koninkrijk van God te verkondigen.
2. **Verkondig, onderricht of bestudeer** de Bijbelstudie uit Romeinen 7:1-13 samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. **Persoonlijke tijd met God.** Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Psalm 115, 119:1-88, 119:89-176 en 139.** Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. **Memorisatie. (3) God is besluitvaardig: Efeziërs 1:11-12.** Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. **Onderricht.** Bereid **de gelijkenis van “de bruidegom, het gelapte bovenkleed en de wijnzakken”** in Matteüs 9:14-17 thuis voor. Maak gebruik van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen.
5. **Gebed.** Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
6. **Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij.** Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.